

soliditati celesti; et sit in templo dei
vnde iam non cadat.

HUGO Et ideo fidelis populus
quotidie leuatos habet oculos in ma-
nus domini: donec pietate motus habe-
at flagellanti ut casset.

AUG 9 Plange o homo prodiu vi-
uis in terra: siue felicitate
viuas: siue in aliqua tribulacione
constitutus: clama. O miserere nostri.

HUGO Duplice deprecatur mi-
sericordia: ut vix in cor-
poris liberet a pressuris: et in anima a pe-
nitis. Et necesse est ut misera-
ris. quod multum repleti sumus despe-
cio. **AUG** 9 quod omnes qui in Christo pie-
ne. **AUG** 9 volunt viuere necesse est
ut patiantur opprobria: et contenan-
tur ab his qui impie volunt viuere
quoniam felicitas terrena est. Irride-
tur illi qui futura bona felicitatem
voant: quod corporeis oculis videtur non
potest. Et dicitur eis amatores mundi.
Quid credis insane. Vides quod cre-
dis. Reuerteris est atque ab inferis
et retulit tibi quod ibi agatur. Ecce quod
ego amo video a fruor. Despiceris
quod speras quod non vides. et despici-
te ille quod quasi videt quod tenet. Noli tur-
bari: quod cuius morietur ille: diuitias se-
cum non assert ad inferos. Et quia
nos ea quod futura sunt spemus: et fu-
tura felicitatem suspiramus: repleti
sumus desperante et cõceptu ab his
quod felicitate quætit vel habet in isto seculo.

NIC 10 Rec mirum si misericordia
vita a qua a nobis er-
pus: et oculis quædo-
rum suorum sanctorum
est. Quia multum re-
pleta est anima nostra. et vita nostra sup-

ple repleta est afflictione et temptu
Et modus loquendi est dolentis: qui
ex vehementia doloris trucat verba
sua propter quod aliquid supplendum est
ad habendum intellectum.

HUGO Deinde ostendit a quibus
despicitur dices. Lop-
probrium habundantibus et diuini-
bus. Let etiam sumus. despectio sup-
bis. et diuites hic spernunt pa-
peres: a superbi ostentum humiles.
Vetus his in futuro iudicio fit ale-
na confusio: ubi superbi diuites erunt
ioprobrium: quoniam demergent in gel-
nam. Tunc de illis quos desperauerunt
dicent illud Sap. v. Qui sunt quos
aliquam habuimus in derisu: et in simili-
tudinem improprietatem. Nos insensati
vita: illos estimabamus in sanctam et
ne illos sine honore. Ecce quoniam con-
putati sunt inter filios dei: et me san-
ctos sors illos est. Ergo errauimus
a via veritatis. Quid nobis profuit
superbia nostra: aut quod diuitiania
destantia ostulit nobis. Transierunt
hec omnia tanquam umbra.

CASS Intueamur viem qui iam
quatuor gradibus ascenderat
in precium perseveratione mirabilem: et
nullis irrisiōibus deficiente: sed
merita iustitiae sustinente: et diuersas
molestias uno medicamine curan-
tem: per hoc videlicet quod oculos suos sp-
leuat ad dominum: quod est benedictus in se-
cula saeculorum. Amen.

PSALM 9. Cxxiiij.
Domi noster. Titulus. Cau-

ticum genitum. **HUGO** Hic est qui
dum. **HUGO** tus gradus
cantici quo nunc populus fidelis ascen-
dens. non sibi: sed deo attribuit suam
liberationem pro qua in predicti ps.
orauerat: dicens. Misericordia nostra
domini misericordia nostra. Quintus ergo gradus
ascensionis est deo attribuenda libera-
tionem a omni bonum. a hoc est inten-
tio prophetae. Canticum vero est ipsa le-
ticia de libe. **CASSI** Memor ergo po-
rationis. **CASSI** pulus fidelis
qua picula per diuinam misericordiam
velut impetu torrentis euaserit: su-
am liberationem deo attribuens: ait.

Nisi quod dominus erat in nobis. **AUGUSTINUS**.
Vox enim martyrum et ilorum quod euasim
piculis peritum misericordiam sunt in ce-
lo securi. Sic et nunc ponamus nos in
illo triumpho quod erit in futuro seculo
quoniam dicemus. **MOSHE** ubi est otium tuae.
Exultantes cum christo iam ibi spe et cor
de constituti cogitemus quod euasimus.
quod scandalum: quas tribulaciones mu-
di: quod suggestiones diaboli et cupi-
ditatum officiorum. Oia ista quod euade-
ret. **N**isi quod dominus erat in nobis. **HOC** hoc
DICAT corde et operi nunc et post li-
berationem. **LITERA** et plus christianus
videns deum fide et spe. **N**isi quia do-
minus erat in nobis.

ALICIO Replicatio est eiusdem
sententie ad ostendendum ma-
iore gratitudinem de auxilio domino.

CASSI Et reuera quoniam ipse in nobis
est: semper satui: sed ille si
manemus. quod persequentur iniquitas
non preualeat contra eum per quo se gra-
tia diuina virtutis opponit. **OMNIS**

exurgentes. **LEX MALICIA** hosties in nos
forte viuos degluttient nos.

TERO non nostras carnes devoraem
conati sunt impij: sed alias
per instigatores scelerum deglutiire.

CASCIUS Nam vivi deglutimur quoniam
aut in hereticas punitates
aut in profundas precipitationes vel
patrum nepha nanda pernititate demergi-
mur: quod sanctis viris potuisse acci-
dere: nisi eos virtus superna libasset.

HUGO Notandum vero quod qui
dam vivi deglutunt ut dicit **Augustinus**. videlicet qui scient peccant: de quibus dicit **psalmus**. descendunt in infernum viventes. Quida mortui
deducuntur in infernum: videlicet illi qui
peccant nescienter: sic **paulus** et ad
Thymothem. **S**icut blasphemus et pre-
cutor: et tumultuarius: sed in serice
diam dei secutus fuz. et ignorans fe-
ci in incredulitate. Propterea notan-
dum quod demones primo inabut hoes
per suggestiones: tagunt per malam cogi-
tationes: mordet per malam delectationem:
masticat per delitaciones: transglutinat
per osensum: trahunt in stomacho per
opatorem: dete quoniam per consuetudinem
et gerunt in morte per damnationem. **V**is
autem gradibus descendunt in infernum
per omnes. **SEQUITUR** **OMNIS** mirasceret
ex iudicali furor eorum in nos et contra
nos. **F**orsitan aqua et plus per nos.
Labores uisset nos. **D**ucens nos vi-
olenter in perfiditatem sue punitatis.

TERO Exempti sumus ab his per eum
qui erat in nobis: cui ob hoc
genere referende fuit. quod gena eius fabiatus
sumus. **V**nde **HUGO** **O**rigenes
de sequitur. **HUGO** temet et in

petui; tribulationū temptatio nū
insurgentū p diuinū auxiliū per
trāsūt aia nostra. iux̄ illud ysā.
pliij. Cū trāsūris aq̄s t̄cū erē: et
flumia non opient tc. Que aut sit
aq̄ tec̄ oseq̄nter diffinit: dices Lfor
sitā p̄trāsūt aia nostra aquam
itolerabili. In greco p̄ forsitā po
nit: ara. qd̄ est nota dubitatiōis
Vnde s̄c̄us est Ara. i putasne: ptii
fisset aia nostra. q̄si dicat. Mānife
stū est q̄ non. Latinī vero p̄ ara po
suerūt forsitā: ad ostendū pīculo
rūz p̄titatē: quā p̄plūs sc̄us se tole
rasse p̄fessus est. Per hoc em̄ qd̄ di
cit: aquā itolerabili. p̄mit Auḡ.
aquā sine suba. a roeat aquā sine
suba p̄tm̄ a voluptatez seculi: vel
habudantiā dīnitiaz. Et hoc tripli
ci rōne. Primo q̄ cito trāsūt tan
q̄ vmbra: a non subfistūt. Secun
do q̄ nō satiat: s̄ omnes vīctutes
euacuāt. Tercio q̄ fidē a deū veruz
esse auferūt: a fine fructū possesso
res suos ad īfernū nudos p̄ducūt

Cass. Itolerabil & aq̄ dī: qn̄
nostra īfirmitas p̄sat. Ecū oia tolerabilitā fūt: cu deus ī
sāctis suis hītat. Tūc em̄ nec error
subrepit: nec luxuria trahit: nec
supbia ventosa p̄ualet: nec hostis
antiqu⁹ suggestiōe maligna gras
sat v impuḡt. Cōsēq̄ne subdit p̄
grān actōe. **Benedict⁹ dñs qui**
nō dedit nos. Iuuos suos l captio
ne; dētib⁹. **Ieo.** Hor̄ torrentū
eotum. Dētes nūofitas
est vītioz; a qb⁹ ne capiamur ḡea
dei eruemur! **Nimia nostra sicut**
passer excepta ē: de laq̄ venantū

etemo. **Cass.** quov̄ laq̄s ē mū
nu. **Cass.** si isti⁹ q̄libet dul
cedo p̄posita. In q̄ tūc capimur: qn̄
suaūs esse indicat. sic de mulierib⁹
scriptū est. Ocul⁹ meretricis laq̄
p̄tōris. Sic de avaricia: sic de sup
bia: sic de cūctis vītis est sciendū.

Hugo Et bene dīc: sic passer
dicās hūilez aiam de hoc laq̄ solibe
rari. Nā btūs Antoni⁹ cū vidēt p̄
reuelatiōem totū mundū plenū la
quels: dixit. Dñe q̄s poterit euadē
omnes laq̄os istos. Et r̄ndit dñs
Sola hūilitas. Sequit. **Aque⁹**
dēt⁹ ē. Inō dixit: rupt⁹ ē s̄ dēt⁹: id
cans fortitudinē temptationū: a po
tentia liberātis. a nos libati sum⁹.

Ieo. Tendunt nob̄ laq̄ i cui
piscetijs ac diuersis dy a
bolice astutie dolis. s̄ cōtrito satha
na sub pedibus nostris sic passer
sapiēs euo lamus ab illis.

Hugo Cū causa subditur.
Hugo Adūtoriū nēm
ad laq̄o vītationē a nrā: libatio
ne; lī noīe dñi. v̄ in virtute ei⁹. L
qui fecit celum et terram.

Cass. Profecto mīhil illi p̄uale
re p̄t adūfuz: cui diuina
virtus p̄stat auxiliū. Q̄ bñ i q̄nto
ḡdu fideiū ascēdit btā deuotio: vt
q̄ corpeos sensus iuuāte dñi valū
erūt supare. q̄narij loci p̄uectione
gauderēt: s̄ hi ne eaderēt: ne corpo
ris īfirmitate titubarent. illa hu
mani ḡnis remediabilis p̄stabat
hūilitas: vt nō sibi aliqd̄ iam pre
supptiōe applicarent. s̄ spe; suam po
nerent totaz in domio nostro Jefi

c.ii.

christo: qui est bene dictus in secula
seculorum. Amen.

Psalmus. Cxxiiij.

Qui confidit
in domini. Titulus Cantus
cum gradu.

Cassius. Scies dominus infirmitatis
iter istud virtutum quibusdam; gra-
dibus fabricauit ut securus ad ar-
dua tenderet desiderium nostrum cui us
stigium ponere si plano. Sed quis
scala ista salutaris competenti re me
dio videat esse constructa: nulla tamen
virtute consistimus nisi illic domi-
ni regimine teneamus.

Hugo. Unde plus fideliter ascen-
dens per ecclesiam graduum
qui in predicti ps. attribuit domino su-
am liberatorem cuius misericordia est
liberum ab omnibus quod ipsius impedit
bat ascensum: ostendit in hoc ps. tota
fiduciam esse ponendam in domino.

Augustinus. non intendere in homi-
nes quod prospicant in hoc secu-
lo felicitate falsa atque vana et proi-
fus seductoria. ubi nihil aliud nu-
trient quam superbia. et cor eorum regula
scit aduersus deum: et fit dum adiu-
sus ymbre gratie dei ne fructus fe-
rat. Nos autem aliquem inuidemus et ni-
mis attenderemus. etiam illi quod deum colunt
fluctuant et nutant quod perierit mer-
itis ipsorum: cum se videant in laboribus:
in egestate: in eternitate: in morte: in do-
lore: in aliquo necessitate. et videtur alios
hinc sanitatem coepisse: abundare in te-
poralibus: in columitate gaudere:

hinc honorum florae eos quod non soli
deum non contulerunt: rerum etiam hominibus
aduersantur. Sed quod honorum felicitas to-
ta vana est a transitoria ducens ad
penas perpetuas: implera in hoc ps.
hortatur nos: ut reliquis secularibus
desideriis in deum tantum omnem fidem
tiam habeamus: dicens. L.

Qui confidit in domino et non re-
bus mundanis. sic mos syon.

Micah. Quia sic mons syon est
immobilis: ita quod vere consti-
dunt in domino a stabilitate fidei non
mouentur. Non commovebit in eterni-
tate quod habitat in hierusalem. Hoc etiam
non intelligit de hierusalem terrena: quod
multo ciens fuit impugnata et plures
destruxerunt. Nam bis totaliter destruxta
fuit. s. semel per Nabuchodonosor. et
semel per romanos. et plures per
lariter quod tu ad antiquam per muros
et edificiorum: ut peribat ex libris Reges.
Paralippones. et Machabeorum.

Calixtus. Vnde hic hierusalem celeste pa-
gnat visione pacis: de quod nullus potest
vello modo moueri quod meruit in eis
soliditate constituit.

Hugo. Deinde describit quod
est illa hierusalem cuius
habitatores mouentur non potest dicens.
Montes. Igitur ageli et sancti: tamen
prophetas apostoli: martires: quod confessores
in circuitu eius. Itaque corona ad or-
natum. et dominus in circuitu prophetarum sui. Itaque
quod murus defensionis. Ex hoc nunc et usque
in seculum. sic ipse pollicitur in Mathe-
matis. dices. Ecce ergo obiscum fui usque
ad consummatum seculum. Nec nos permit-
temus teptari ultra quod ferre possumus.

Nico. Oya nō relinqt dñs
virgā peccatorū. In potē
statē a tyrānīdē ipsoꝝ sup sorteꝝ
iustorū. Vt p̄ualeat iustis in tā
tuꝝ vt moueanē a statu fidei a vir
tutis. q̄ iuxta Apoꝝ ad Corinth. x
dñs dat suis fidelibus cū tēptatio
ne auxiliū vt possint sustinere. Et
hoc est quod **Ico.** Lvt nō extē
dicitur. **Ico.** dāt iusti ad
iniquitatē manus suas. In potiꝝ su
stineat malos q̄ faciat mala.

Nico. Et q̄ boni merent p̄mia
ri a mali puniri. Ido s̄
bit psal. **B**enefac dñe; bonis et
rectis corde leſerendō eis bona gra
tie in p̄ni; a glorie in futuro.

Cass. Recdi corde sunt qui dñm
sequuntur a nesciunt a do
mino prauā voluntate separari. De
mal vero subdit **Edimātes** at.

Nico. a rectitudine fidei a vio
tutis im obligatōnes. In
ad peccata que obligat ad penā
Translatio autē hebraica q̄ est Je
ronimi sic hz. **D**edimātes ad praui
tates suas ladducet dñs lad penā
eternā cum opantibus iniquitatē. Vt
cui de monib⁹ obſtimatis i mī
quitate. Vnde dicit ſaluator illud
i iudicio Mat̄. xxv. **I**te maledici
m ignē eternū; q̄ paratus est dya
bolo a angelis eiꝝ. **E**t tūc erit pax
sup iſrahel i sup p̄lm catholicuz
q̄ hic videt dñū recta fide et ſpe; a in
futuro videbit eū facie ad faciem.
Proptet q̄d in nativitate xp̄i cāta
uerūt angeli Luç. ii. **G**loria in altis
ſimis deo; et in terra pax hoib⁹ lo
ne voluntatis. **P**er bonā em̄ voluntati

ſem habet pacē cordis inēnā; ſm
q̄ dñ puerb. xiiij. **N**on tristabit iu
ſtum quicqđ ei acciderit. **E**t p̄ illaz
biſponit ad pacē eternam.

Ico. In q̄ habebit aia pacem
intra ſe. q̄ caro om̄o obe
dierit ſpūi. **V**nde Aug⁹. vlti. li. de
ciuitate dei ait. **V**bi voluerit ſpūs
ſtatiū erit et corpus. **I**te habebit
pacē ſup ſe. q̄ aia erit dō om̄o obe
diens. **I**te intra ſe. q̄ ratio a volū
tas om̄o cocordabunt. **I**te extra ſe
q̄ nulla creatura nocebit ei; et ni
hil cōcupiscat q̄d nō habeat. **E**t ita
pax erit vndiqz; vt dicit dñs ysa.
xxij. **S**edebit p̄plus me⁹ i pulchri
tudine pacis; a m̄ requie opulēta
Ad quā nos p̄ducat dñs noster Je
sus xp̄us; q̄ est benedictus in ſecu
la ſeculorū. **Amen.**

Psal. Cxxv.

Qonuertēdo do.

Titulus. Canticū grabuum.

Nico. Pſalmus iſte ſm brāle;
ſenſu loquit̄ de reditu po
puli iudaici & babilonica ſuātute.
Aug⁹. De q̄ habet. iiiij. Regu;
Aug⁹. xv. post. lxx. annos re
dijt ille populus in ciuitatē ſuā.
Septuaginta anni ſignt omne te
pus quod ſepte diebus voluitur
Cum autē trauiſerit omne temp⁹
tunc redimus a nos ad patriā no
stram; ſicut post. lxx. annos redijt
ille populus a captiuitate babilo
nie. **B**abilomia enim eſt mūd⁹ iſte
a interpretat ſuſio. **V**idete fi nō
v. iij.

est confusio tota vita humanae. Quic
quid agunt homines in spe vana: cuius
cognoverint quod agunt: erubescunt.
Quare laborant: cui laborant. Si
filii mei in quiete. It ipsi. cui. Fili
is suis. Et ipsi. quibus. Filii suis.
Nonne ergo. si in hac confusione
in ista babilo. **NIC** captiuus
mia tenetur. **NIC**. p. p. p. p.
christianus. de cuius reditu per pmaz
apparuit loquitur: dicens.

Non couerte domini cuius couertaret. I. do
minus captiuitate sponsum et ecclesie.
que licet non sum se totus: tam fui
aliquas sui partes sic aliquem capti
uatur. facti sumus sicut consolati.
Et dicit sicut. quod perfecta consolatio non
habet in punitu. **V**nde. s. ex illa co
uerhoe. repletum est gaudio et no
sternu. Hic os sicut corbis archanum
quod officio lingue in fructum vocis
erupit. Et subdit. a lingua nostra
exultatio. viz in laude domini.

HOC. repletum dicit os nostrum
et lingua gaudio. quod non
sufficit tantas explicare laudes per
gratia qua salvamur. **T**unc.
NIC. post conversionem dicit in

NIC. ter getes: magnificauit
dus facere cum eis. peccata dimi
tendo et virtutes conferendo. quod alij
videntes tales emendationem: exci
tantur ad laudem dominam.

HOC. si enim reliquis transitorij
spem colloquemus in semper
termis: tunc dicit quod magnos nos fecit
dus: captiuitate predictorum depulsa
In hoc est gaudio ostitemur.

HUGO quod magnificauit.
ergo dominus facere no

sauit nobis meti pisis cooptantibus:
iuxta illius August. Qui creavit te
sine te: non iustificabit te sine te.
Quia sicut dicit Apo 4. ad Corint.
iii. Dei sumus adiutores. Illa autem quod
fecit dominus cuius peccatoribus conuersis
sunt videlicet peccatorum remissio: vir
tutum collatio: piciorum euasio: cre
brevi visitationes: consolationes et illu
minatio es. a de his nobis collatis
facti sumus letantes.

NIC. Et quod a peccatis liberati
a sequela peccati: quod penitentia est ad
recidivam. Ideo subdit. **O**n
uerte domine captiuitatem nostram: sicut
torrentis in austro.

CAL. Auster ventus calidus est:
qui aquas congelatas va
poris sui calore dissoluit: et curre
re facit in terram. **S**icut ergo au
rentem.

NIC. ster torrentem siccatum replet aquis. sic de ho
mies prius desecatos ex defecu gra
tie replet humore deuotis: ita ut p
rincipiant in fletu lacrimas. de quibus
subditur. **O** vi seminat in lacri
mis. locum punctis et deuotis. In
exultatione metet. s. in punita consol
atione mens: et in futuro eternam.
Vnde Mat. v. Beati qui lugent:
quoniam ipsi consolabuntur.

HUGO Sunt enim quae lacri
mae genera. Prime
lacrimae sunt pustulatio culpe. Pro
prie lacrima lavat hominem a labore pec
cati. Secunde lacrimae sunt pro timo
re gehenne. et lacrima refrigerat homi
nem ab ardore cupiditatis. Ter
tiae lacrimae sunt pro isolatu punitis.

miserie. a lere potant sicutem anima; Quarte lacrime sunt p miseriis primo et a lere impugnat hoie; Quinte lacrime sunt p desiderio patetie; a lere secundatiam sterilez.

Cass. Qui tales emitunt lacrimas: seminatio eorum est pacem querere: caritatis studio omnia sustinere: corpus ieiunijs edomare: elemosinis ac pietate se reficere: a quicquid ab disciplina fidelium potest pertinere. Ecce contra mundi amatores cum leticia seminata quoniam adulteria contumtunt: avaricias diligunt: deliciolas commissationes exquirunt: a cetera peccata quae sunt dyaboli instigatione. Et huiusmodi in leticia seminae rurunt: in illo iudicio cum tristitia et fletu metent. Unde scriptum est. Erit ibi fletus a stridor dentium. Sequitur.

Lvntes. Ipsius hic versus gauditer ad oia bona videat opera pertinere: tamen elemosinis maxime sicut et alijs visum est binoescit conuenire. Unde scriptum est. Sicut aqua extinguit ignem: sic elemosina extinguit peccata. dicit ergo. **Lvntes.**

Hugo de virtute in virtute; et continuerunt perficiebant. **La flebant.**

Cas. quoniam pauperes compiciebant nuditate detectos: frigore distractos: impotia seu maceratos: ut prius pietate corde facerent antequam manus larga quicquam prestaret. Sequitur. **Mittentes semina sua.** et permittentes in illo futuro seculo facta sua antequam illic pueniant. sicut seripsum est. Thesaurizate vobis thesauros in celo. Nec vacat quod addidit.

sua: ut de prius bonis laboribus et non de rapina elemosinas rapere debet. **Hugo** **Amen** te ad iudicium remet in morte resurrectio. **Cui exultatorem** Ieuassis oibus piculis portantes manipulos suos. et fructus seminum suorum videlicet coronam gaudij et exulta.

Aug. Quid enim timis. facti agri colafatres mei quoniam procedit cuius aratro et portat semen. Nam aliquando frigidus est ventus et ymbra deterrret. attendit celum. videt tristes diez. tremit frigore: et tunc procedit et seiat. Timet enim ne cum diez tristes attenderit: et expectat diem letorum. tempus seminandi transeat: et non inueniat quod metat. Nolite diffidere fratres mei seminare in hyeme presentis vite cuius lacrimis bona operatur: et postea colligatis mercede eternam.

Col. Preses enim vita hyems est bonorum: et estas est malorum. Unde dominus suis fidibus ait. Amen amen dico vobis: quia fletis vos et plorabitis mundus autem gaudebit. sed tristitia vestra conuertetur in gaudium.

Augusti. Sunt lacrime impiorum. sicut lacrime sanctorum: quas inducunt orationes eorum. Justus hic bene operatur: et hilaris est: et plorat. ut bene operetur plorat. quia bene operatur est plorando exigit. bonum opus plorando comedat. dat bonum operari quod fecit. Crebre ergo sunt lacrime iustorum: sed tantum in ista vita. Porro autem illi qui hic iam intrarunt.

xident cupiditatibus suis dissipati.
qñ fraudatur: gemut. qñ nō frau-
datur exultant. Plotant a ipsi m
via: sed non in exultatione. Vi col-
ligit quod seminauerūt: qz spimas
seminauerūt: ignez colligunt. Eunt
cum fletu ad fletū. a fletu cum rīsu
ad fletū sine rīsu. Quid em̄ illis fiet
qñ resurrexerint. Quid: nisi quod
dñs dixit. Ligate illi manus & pe-
des: a pīscite eum in tenebras exte-
riores. Quid postea: tenebre erunt
& dolor non erit. Absit. Non sole te-
nebre erūt: non sola tollit eis spes
de qua gaudebant: s̄ datur etiā q
in eternū: gemāt. Ne cōtemnere s
em̄ tenebras o quisquis es flagiti-
osus: qui soles xpter tua mala fa-
cta a xpter lasciuia adulteria nō so-
lum tenebras non horrere: s̄ quere-
re: qui soles plus gaudere qñ lucer-
na extinguit. Non tales tenebras
habebis vbi gaudeas: vbi leteris:
vbi te voluptatib⁹ carnis oblectes
Non sic erunt ipse tenebre. si quō
erūt ibi fletus & stridor dentium: tor-
tor sine defectu. nec qui torqueat fa-
tigatur nec q̄ torqueat: morit⁹. Erūt
ergo eterne lacrime illis q̄ sic vixe-
runt. erunt gaudia eterna sāctorū
qñ remētes remētes cuī exultatio-
ne: portātes māipulos suos. Dicet
em̄ messis tempe suo dñs. Vne te
adiuuāte fecimus qd̄ iūissisti. redde
quod p̄misisti. Qui est bñdia? i se-
cula seculoꝝ. Amen.

Psalm⁹. CXXVI.

Nisi dom̄. edī
Titulus. Cantici gra-
duum Salomonis.
Nico. de edificatōe templi Sa-
lomonis: qui vidēs se nō posse edi-
ficare domū dn̄i sine eius adiutorio
speciali. dixit em̄ Paral. ij⁹. Quis
em̄ prevalere poterit ut edificet ei-
domuz digna. q̄si dicat. Null⁹. Mi-
stice vero expōit hic psal. de spiri-
tuali edificatione eccl̄ie: cui⁹ fun-
dator est verus Salomon xp̄s: rex
pacificus: qui munduz recōficiavit
deo. Petrus cantor. Istius eti-
am domus lapides & ligna patriar-
che & prophete dolauerūt fundamēta.
apostoli piecerunt. Ambrosi⁹ Au-
gusti. Jero⁹. a Wilari⁹: qui fuerūt
mallei hereticorū: parietes & pu-
gnacula erecerunt. Gregorius alij
q̄ sancti dōctores instruxerunt mo-
res quibus eam intus ornauerūt.
Nec tamen de istius domus edifica-
toribus & instructorib⁹ presumē-
dum est qd̄ ostensum est in Salo-
mone: qui in figura huius dom⁹
spiritualis templum domino edifi-
cauit et tamen co:ruit.
Angu. Et quare sit additum
Salomonis: qntuī in
spiritauerūt dominus dicam carita-
ti vestre. Salomon erat tempore suo
filius dauid magnus ille: p̄ quem
multa precepta & salubria moni-
ta spirit⁹ sanctus in dñiūnis librīs
opatus est. Sed si illo cadente que
p̄ ipsum dicta sunt delerentur iudi-
cari n̄ ur que ip̄e dixerat q̄ non p

illam dicta erant. Optime igitur p
hoc exigit misericordia dei; et quic
quid boni per Salomonem dictum
est deo attribuatur: peccatum ut est
bonum: homini. Nam ipse Salo
mon amator mulierum fuit: et re
probatus est a deo. et in tantum la
queus illi fuit illa cupiditas: ut a
mulieribus etiam ydolis sacrificare
coegeretur. Et quid mirum: et quia in
populo occidit Salomo. In paradi
so nonne Adam occidit: et angelus
de celo a dyabolo factus est. Ideo
doceatur in nullo homine spe esse
ponen. **HUGO** sed tantum in do
dam. **HUGO** mino salvato
re: qui dicit Iohannes xv. Sime me mi
hi potestis facere. Et ideo dicit apocalyp
Dicit dominus edificauerit do
mum. **PETRUS** canticus.
et ecclesiam ex viuis lapidibus p
fiam gratia: preuenientem. **LINA**
num laborauerunt. predicatores
qui edificant ea: descendit popu
lum christianum. quia et ab Corint.
in. Neque qui plantat est aliquid:
neque qui rigat: sed qui incrementum
dat de. **AUGUSTINUS** nos loquimur
foris: ille intus
edificat qui cogitationes videt. ipse
monet: ipse terret: ipse intellectus
aperit: ipse ad fidem applicat sensum
non. **HUGO** Et quia non solum
stet. **HUGO** rexitur eius au
xilium ad edificandum: sed etiam
ad edificium conseruandum. Id
subditur. **Si dominus custodi**
erit ciuitatem. et ecclesiam ubi est
ciuum unitas. frustra vigilat qui
custodit eam. quasi dicat. Sicut pre

batores sine christo non possunt
edificare ecclesiam: ita nec custodire
TERONIMUS Fidelis anima
etiam ciuitas ac
cipitur eterni regis: que ciuibus et
honestis moribus frequentatur.
Adhuc ad ipsos doctores alloqui
tur: **DIPI** **HUGO** **AN** est vo
cens. **HUGO** bis ante lucem
surgere. et vanus est a utilis la
bor: vester edificandi proximos vel
custodiendi: nisi dominus in opere
tutus vobis: qui est lux vera. Unde
in ad Corinth. xv. dicit. Plus om
nibus laboravi. non autem ego: si
gratia dei me. **NICOLAUS** **L**urgite
cum. **AD EDIFICI** um spirituale postquam se deritis. et
postquam quietem vestram habuistis.
qui manducatis panem doloris. et
vros ecclesie ministri a predicato
res qui sustentant in elemosinis
dolentium de peccatis suis: iuxta il
lib Oze. iiiij. Peccata populi mei
comedent. **V**anum est vobis ante
lucem surgere. **PETRUS** canticus.
et vanum est vobis incipere opus
meritorum antequam lux gratie vo
bis infundatur. Propter quod surge
te. per lucem gratie bene operan
do. qui manducatis. et manducare
debetis panem doloris. et opera pe
nitentie: dicentes. Fadet sunt mihi
lacrimae mee panes die ac nocte.
AUGUSTINUS Et si queras quando sur
gam. Respondelo tibi
Quem dederit dictis suis filiorum.
et scis pausatorem per mortem corpo
ris que somnus appellatur. Et si q
ras iterum quibus dictis. Sequitur.

quibus Lecce hereditas dñi filij.

NICO. et fideles i fide a morib⁹
NICO. ed eccl: hi sunt hereditas
dñi. a hōz filior⁹ lmerces. supple
et fructus ventris. et ipse xp̄s q̄
est fructus virginalis: ipse est bñ
tudo fidelium obiectum. q̄ m̄ cōsp̄
diuinitatis sue reficiunt bñ mteri
us: et in aspectu sue hūamitatis ex
terius: s̄m q̄ dicit Aug⁹. Consegn
ter oñdit quō tec hereditas est do
mino acquisita: dices. **I**cū sagitte
in manū potētis: ita filij ex
cūsso. **Glo.** ex Aug⁹. Prophē
rūz. te clausa cōtinētes
sacramenta vēiente dño in carne
excussi et expositi sunt. Et q̄ in xp̄he
tis abscondita erāt p̄dicit̄ apta
Quia ergo xp̄hetis excussis genera
ti sunt apli: qui sunt filij excussoř
et xp̄hetar⁹. Siē ergo sagitte in manū
potētis dirigūtur celeriter in longū
quū ad destrūtōem aduersariorū
Ita apli filij excussoř et xp̄hetar⁹
missi sunt in fines orbis terre. quo
rum p̄dicatōis sono turbati sunt in
creduli: et acquisita est dño her
editas ecclie ex gētibas. **B**eat⁹
vir qui impleuit desiderium suū ex
ip̄sis. **V**idel; ex doctrina aplor⁹. h⁹
est qui diligenter diligit perficere
quod ipsi docuerunt.

Aug⁹ Quis replet desiderium
suū ex ip̄is. Certe qui
non amat seculuz. Qui desiderio se
culi plen⁹ est: nou est in ipso quo
intret q̄s illi p̄dieauerunt. Et vere
talis est beat⁹. qui non oñdet cū
loq̄tur inimicis su⁹. **Iero.** oñde
is in porta.

tur in porta vībie inibij cū expre
brascerit inimicis legis dei in obedi
entia et pueritatem vel omnē; ma
liciam ip̄s. **NICO.** In porta dicit
sor⁹. **NICO.** hoc est in indi
cio. q̄ iudices atiq̄t̄ in porta sedebāt
et ibi cotam eis aliquā facte sunt di
sputationes fidelium cum fidelibus.
Vñ. puerb. in fi. Nobilis in portis
vir ei⁹ quādo sederit cū senatorib⁹
ter. **Call.** Perscrutemur seduli
re. Scripturas diuinās: re
uoluamus libros noui testamēti
et veteris: si filij volumus esse excus
sor⁹. Si vero tec veraciter excutere
studuerim⁹: pfecto in ipsis repie
m⁹ dominuz nostruz. Iesū christū
qui est bñdictus ē.

Psal. CXXVII.
BEATI OMNES q̄
Titul⁹ Cantici ḡdu⁹.
Glo. Iste ḡd⁹ est timor. Vn
re; naturale; quo timeat qui cōd na
ture et trāti⁹ est: q̄tuor sunt timores
s. Timor mundan⁹: quo timemus
pati picula carnis: et p̄dere bona te
poralia. hic timor malus est. Secū
dus est timor suilis: cū ppter timo
rem gelēne et tinet se homo a pecc
to. bonus est timor et utilis p̄ que
fit paulatim iusticie cōsuetudo: vt
dicit Aug⁹. Et succedit tert⁹ videl;
timor initialis: quū incipit q̄s duꝝ
erat amar⁹. **Hugo** de q̄ dī Eccl
pietie timor dñi. Quart⁹ est timor
filiis. Iste de amore p̄cedit; qui

timet omittere peccatum ne offendat dñm. De isto qui est comes et custos p omnes gradus loquitur hic ppheta: dicens.

Beatū omnes in spe q̄ timent dñm timore filiali.

NIC Lq̄ ambulant in vñse i⁹.

NIC mandatis ei⁹ obediēdo: q̄ sunt vie deuēmēdi ad salutem.

NIC Abores manū tuaz q̄ mandu carbis. I⁹ fructus opm tuoz p̄cipi es in visione a fructō dñm alba tus es iam.

CASS Let bene erit in spe.

CASS tibi q̄n elcās dicet. Venite bñdicti p̄is mei per cipite regnū. Felix comestio q̄ n̄ vē tre digerit: si m̄co sumptibili p̄ten mitate suat Nam a aias h̄e pabu him suū: psalm⁹ alter oñdit: dices Gustate a videte qm̄ suauis est do minus. Sequit. **OR** tua sic vi tis habūdans: in laterib⁹ domus tue. Cum phires sanctissimos vi ros vrores a filios nō videas h̄e a itez sceleratos h̄ec oia possidre: intellectus hu⁹ verificati et sequētis ad lram vitandus est. Vñ moraliter. **V**rox tua. I⁹ sapia tua.

NIC Em illud Sap. viij. Hanc q̄suī mihi sponsā duce. **H**ec m̄q̄ tibi sit sicut vitis habū dāns. I⁹ paries filios spūales ad fructuosa opa. I⁹ lateib⁹ dom⁹ tue.

CASS Dom⁹ nostra dicit recte p̄pria cogitatio: aut osci entia: in q̄ cerebro cōmoramur. Isti us autē dom⁹ parietes sunt duo te stamēta in quib⁹ mens sāctarēlūt quibusdā lateribus cōfirmata solūatur. Sequit. **H**ilij tui.

ECCL v̄ boni actus tui sunt sup pleſic nouelle oluatū. I⁹ cum p̄minguedme pacis a obum bratione vir.

HUGO Pa; oti tatis.

HUGO ua pe cis est significatiua. Et addiſi. **L**ici cuitu mense tue. I⁹ aie tue: q̄ boni actus reficiunt aiam q̄ est mensa dñm. **V**nde ipse dixit Apoc. iii. Ego sto ante ostiū a pulso: si quis m̄hi apuerit intrabo ad illū: a cenabo cū illo: a ipse

GLO ex Augu. Vel metum.

GLO dirigit sermo ad ch̄ristū cū dñl. **V**rox tua. Jo xpe videt eccl̄sia: q̄ t̄ dormiente i cruce facta est q̄n latus tuū lancea est p̄cussuz: a sacramēta p̄flaxerunt. **H**ec m̄q̄ vxor ē. Sicut vitis habū dāns. In multis pariens tibi filios in lateribus dñm tue. I⁹ in illis q̄bus christe latera tua sunt tibi ad terentes. **L** Filij tui. I⁹ fideles ecde siel sicut nouelle oluatū. I⁹ pacifi ci in caritate. **L** circuitu mēse tue. **L** valtatis aut sacre scripture. **P**ā ex v̄tragi mensa reficiuntur spūaliter fideles. Sequitur conclusio pfecta illi⁹ q̄ timet dñm cui⁹ dicatur.

HUGO Ecce sic. Ut infra dicit. **L** benedict⁹ hō. **H**ec est multiplicabif in bonis eter mis. Qui timet dominum.

CASSIO Illos app̄ha postulat benedici qui ad om̄e bonū studium dominū timore clamantur. de qua benedictōne subiungit. **B**enedic tibi dominus.

HUGO Jesus erist⁹. Ex syo. I⁹ ex eccl̄ia triūphāte vñ bñdicōne celesti. Let. I⁹ ex illa t̄ n̄

dictione. Vide as facie ad facie; **I**o
na hierlm. Iudicet ipsum dñm i
celesti pa. **C**al. Qui ipsum intue
tria. **C**al. tes eternos facit
a se iugis perpetuitate demonstrat.
Vnde subdit. **L**omibus dieb⁹ vite
mee. **L**u sine fine. **L**etia. **L**vide
as filios filiorum tuorum.

Aug⁹ Quid est filios tuos. e
opa tua q̄ hic facies.
Qui sunt filii filior⁹. fructus open
tuor⁹. Facias elemosinā. filii tui sunt
opa elemosinaz. Accipis vita; ec
nam. filii filior⁹ tuorum sunt. Et sic
vide as pacē. **L**v xp̄ml sup istl.

Cal. v sup omnes q̄ sunt in illa
celesti hierlm quos insi
det; a cuncta beata facit q̄cīq̄ maiest
statis sue virtute oblectat. Cogno
uim in pñti ps. q̄ bona timentib⁹
deum sint. pmissa. quos fructus re
cipiat q̄ dñm sincera mente formi
dat. Studio itaq̄ maximo deprece
mur vt istū timore; accipe mere a
mur q̄ nō ab pena; peti; h̄ ad salu
tem vñ talia puenit qualia nūn
q̄ de mūbi oblectatōe nascunt. di
cit emz peti mīmia supplicatōe q̄s
sumūz est. Quapropter vt dicāz ē
dñm ingiter expetamus; vt ad ta
lia munera puenire mēamur gra
tia a largitate ipsius dñi nři Iesu
christi; qui est benedictus in secu
la seculorū. Amen.

Psal. CXXVII.

SEp̄ expug
me a tu. Titulus Can
ticum graduum.

HUGO Iste est decimus gra
bus: vii patientia in
aduersis: q̄ gradus recte sequitur
precedente. Decens enim ē vt q̄ casta
deum timet: viā p eo patienter susti
neat. Int̄atio p̄almiste moet nos
ad patientiā. **P**etrus cantor.
Quā ppter suā dignitatē aplus po
nit in fronte diffinitiōis caritatis:
dices. Caritas patiens ē. Nec vir
tus cōtra malū cuiuslibet afflictio
nis: dñe p̄tus est fortitudinis. Vnde
dñs in catalogo virtutū post se
p̄tez virtutes patientiā octauā po
suit: dicens. Beati q̄ p̄secutionem
patiuntur ppter iusticiā. q̄ qnti me
riti quisq; apud deūz existat illata
inuria vel contumelia pbat. Nunq̄
enī in hoc mūdo deerit imq̄tas pre
mens: a iusticia patiens. Vñ mat
eclesia loquit̄ filio suo sic. Fili nō
miseris si molestias patiaris a tor
menta; cū mater fuerim passa. dīc
ergo xp̄leta i persona matris ecclie
Ep̄ expugnerūt me. **L**videlz ty
rannū a p̄tōres la iuuentute
mea. **H**UGO v a principio tē
tre peruerso abel iustus occisus est
ex tñc cepit p̄secutio iustoz. **L**dicat
nūc istl. **L**eclesia que deum specu
latur per fidem. **E**p̄ expugna
uerūt me a iuuentute mea. **P**e
trus cantor. **J**uuentus ecclie
generalis concepte sed nondū edi
te fuit in Abel. a iuuentus ecclie
nate et confirmate fuit in aposto
lis: que tunc tanqm̄ in iuuentute
passa ē expugn̄. **N**ICO vt patet
tōes multas. **N**ICO vñ acib⁹

aplorū viñº. et. ixº. capitulº. Unde
Illi in epistola ad Paulinum
dicit p̄ liber Act. aplorū
videtur texere infantiam ecclie na-
scens. Sequitur. Letem p̄ certo. L
non potuerunt mihi supp̄evalere.
q̄ ipsa ecclia magis crevit tpe pse-
cutionis q̄ pacis. Petrus can-
toz. Persecutores m̄qt ecclie
impugnerunt me tormentis: a falsi
xp̄iam impugnauerunt me adulata
tioibz: dolis ac p̄uis moribz: a tñ
isti omnes non p̄ualuerunt.
Aug⁹ v̄ non illis ōensi ad ma-
li. Om̄is enim mal⁹ p̄te-
re a pse q̄ bonū q̄ bon⁹ nō ōsentit il-
li ad malū. Facit mal⁹ aliqd finō
obiurget ep̄us: bon⁹ est ep̄us. a
si obiurget ep̄us: malus est ep̄s.
Rapiat aliqs et si taceat ille cui ra-
pit: bonus est. Sonat fmo contra
dictor libidinis. amicus libidinis
sue odit fmonē dei. Jubet auaricia
vt mare trāseas: vt te v̄tis p̄cell
q̄ comittas: a obfepas. Iubeo ego
vt an̄ ostiū tuū q̄ habes d̄es pau-
pei: piger es ad faciēdū an̄ te bonū
op⁹. a strenu⁹ ad trāseundū ma-
re. q̄ suis auaricie: a odisti q̄ de-
us iubet. Cuz aut̄ mal⁹ l̄ee audire
cepit: n̄cipit velle criminari eos a
quibz audit bona p̄cepta. Vñ sub-
dit ecclia pro suis m̄eb̄is. P
pradorsu; meu fabricauet p̄cca-
tores. Petrus cantor. Sup-
dorsu; ecclie fabricat peccatores
q̄ malibnos crebris tribulatiō-
bus affligē nō cessant: h̄ ipsi boni
faciē mentis ouertet ad dominū
a dōrum ad seculū; obliuiscētes q̄

retro sunt: mala q̄ tp̄alit tolerant
q̄li in dorso portant. Sed q̄ me nō
cessant p̄seq. L̄ plongauerunt in
quitatē suā. addētes mala mal ad
maiorē dānatōez eoꝝ. Vñ subdit
Om̄iū iustus. redēns singu-
lis sc̄sm opera sua.

HUGO. L̄ cōcidet ceruices pecca-
tū. v̄ destruet super
bias impioz. L̄ cōfundātur. etna
shūsōe q̄ nunq̄ delebit. L̄ a uertā-
tur retrofuz. v̄ iefficaces a impotē-
tes fāt. ōes q̄ oderūt syon. L̄ q̄ ex-
odio p̄secuti fuit finalit eccliam.
Iant sc̄ue fenu; tectoruz: quod
prius q̄ euellatur exaruit.

NIC. Optat psalmis. zelo in-
sticie: q̄ sic fenu cresces
sup̄ tēta cito arescit: ita cito trāse-
at a deficit p̄spitas a gl̄a p̄seqn-
tiū ecclia. **D**e quo. L̄ feno v̄ de-
malis p̄secutoribz p̄ditis. L̄ non
impleuit manū suam qui metet. a
finū suū qui manipulos colliget.

GLO. Angelī sunt messores q̄
bonos fruct⁹ colligēt vt
offerant deo. sed h̄i de mal⁹ non im-
plebunt manū que pertinet ad ope-
rationē. vel finū qui pertinet ad cō-
scientiam. a non colligent ex eis lo-
nam operationem vel bonaz cogita-
tionem. quia in ipsis nullus fui d̄⁹
reperiatur. **A** T̄ non dixerunt qui
preteribant. benedictio domini su-
per. **A**ugustin⁹. Consuetu-
dos. ap̄ de breos erat vt viatores benedice-
rent omnibus opantibus in agro
vel in vinea vel. **Cassio.** Sic
in messe.

libro Ruth. ii. ea. legit. Dixitq; Bo
oz messoribus suis. Dns vobis cui
Qui eriderunt ei. Bndicat tibi dñs.
De quo ritu hic a contrario sensus as
sumpt⁹ est. videlicet q; sceleratis iam
ter opantib⁹ benedictio nulla pre
statur. Est ergo sensus. Apostolia
aperte at q; sancti viri q; opteptis ter
remis ptebat vita; pntez non di
rectum sceleratis a persecutorib⁹ ecclie
si mani opatib⁹ bndicatio domini
m sup. Aug⁹ Ergo omnes istos
vos. Aug⁹ malos quos tole
rat ecclisia: vos q; legistis i scriptu
ris iuuenientis maledictos a designa
tos ad antixpm ptnere. ad dyabol
um ptnere a ad paleam: que cōbu
renda est igne eterno. Nulla iue
nis scripturā quē de illis bñ loqui
tur. q; transiūtes viam non illos
benedici. Nico⁹ q; p damnatis
reūt. Cassi⁹ Et ne ipa bndicatio puta
retur huānis vitib⁹ ap
plicanda: sequit⁹. bndicim⁹ vob.
Supple bñ opatib⁹ Linore dñi.

Aug⁹ q; nemo sacrificat nisi
deus: nec quis q; bonus
est nisi dñs. Cassi⁹ Qui at o dienti
no dei.

Cassi⁹ b⁹ ecclisia; op
tat ofusionē: hoc non maledicēdi
stibio loq⁹: si fute vitatis instiū
qm licet p inimicis nostris picipia
tur orandū: de obstinatis a peritu
ris qd veritas habebat: exposuit.
nec tū sine fructu magne pietatis
hec dicta sunt. multi emz de p dica
pena se corrigūt: qn obstinatis ta
lia inimicere co⁹ Col. Presta nob
gnoscant.

in abueris: q; tin⁹ picula mudi trā
fire valeam⁹ illesi: et inter electos
a dextris tuis collo cari: q; cu; patre
a spūlante viuis a regnas i secu
la seculotū. Amen.

Psal. CXXIX.

Dr Epiostudis

clama. Titubis Can
ticum graduum.

Hugo⁹ Dic est. xi. gradus. s.
penitentialis supplica
tio: q; recte post pdicatos grad⁹ po
nitur. q; nec deū timens: nec mala
pter deū patiens: dignus est gra
tia vel gloria dei. qm null⁹ est sine
pecca⁹.

Cal⁹ quin nō aut cogita
to.

tiōe delinqm⁹: aut
verbō supfluitate peccamus: aut
improuida actōe dilabimur. Vna
ē g⁹ securitas i h⁹ seclorū iusti. Aug⁹
iter p̄s p̄cib⁹ vacaē: vt q; a culpa
nō possum⁹ eē libi p munera pietat
is mē amur.

Hug⁹ Est at p̄s.

absoluti. Hug⁹ iste sextus
int p̄s. p males: a. xi. int ḡduales
in q; notaē q; p̄tūcīq; sit hō p̄fūs
quā pfectōe: nōt numer⁹ senari⁹:
tū rebz se reputare imperfectū. a pec
cator: ē qd nōt numer⁹ vndenari⁹.
Senatus tituli talē est. P̄s. iste ē can
ticū ḡduū a leticia de ascētu ad deū
per penitētia; Nā intētio psalmis.
hortatur nos ad penitentiam. Pe
nitens itaq; volens ascendere: conhi
derat in fieriitatem suaz et miserie
profunditatem in q; est: et clamat
ad deū qui solus potest eum libe
rare: dicens. L.

De profundis. hoc est de profundi
dis vitiis. clamaui. magna
deuotione cordis. Ad te domine. q.
solus potes me liberare.

Cas. de hoc profundo Petrus glo
riosas fudit lacrimas. de
isto publican⁹ pectori culpādā tū
debat: q. sic in altū veneāt pectori ut
nec oculos leuaret in celū. Quapro
pter virtutē sancte oratōis isti⁹ pe
nitētis intēnde. q. tanto se credit ce
lerius audiendū p̄to de misere
trabilib⁹ i daūstris vel secretis
cordis clamabat ad dñm. Deinde
sequit⁹. dñe exaudi vocē mīā. de
imo cordis ad te clamantē.

Hugo. **F**iant aures tue in
tēdētes: in vocē de pe
ccatis mee. i misericordia et demē
tia tua intēdat depeccationi mee: ut
relaxet mihi pētā mea; et necesse ē
ut peccata dimittas.

Rico. **L**imq̄tates obfua
ueris dñe. lab pumēdū
eas s̄m q̄titatē culpe. dñe. q̄s fusti
nebit. q̄si dicat null⁹. q. tanta est
offensa q̄ntus ille qui offendit.

Cas. **V**idens & p̄ba nullū esse
fluis excebat: aut vacuo fuisse de
linqt: aut manuū adib⁹ occupet
territus clamat ad dñm p̄dus iu
sticie ipsi⁹ genus hūanū fustimere
non posse: nisi misericordie sue pre
stet auxilium. Vnde ibidit.

Rico. **L**o via apud te p̄piciā
tio ē. vt vīz pena pectori
debita misericor. **Aug**. **N**am si
viter minuat. **Aug**. **n**ō effi
apd te p̄piciatio: si tūdēx esse velles

a misericordis esse nolles: obfuares
omnes imq̄tates nrās a quereres
cas quis sustineret: q̄s ante te sta
ret a diceret: inocēs sū: quis staret
i iudicio tuo. Spes ergo vna est.
Lo via apud te p̄piciatio est.

Cassio. Non est em̄ i nostri⁹
actibus vt mēamur
absolu: s̄ iphus xp̄icitatiōis est vt
offitē reū dignetur liberare. La
propter legem tuam.

Aug. **Q**ue est lex ista. Inūcē
onera portate: et sic in
plebitis legē xp̄i. Qui portat inūcē
onera sua. q̄ fidet in dñe dicit. Dimit
te nobis debita no. sic et nos dñm.
debi. no. Ideo p̄ter hanc legē fusti
nui te dñe. i flagella patiente tolle
ravi in spe. **Hugo**. Sustinui &
venie. **Hugo**. te domine fla
gellante expectas misericordia; li
berant: et iusticiā retribuentē. Vn
subdit. **L**o sustinuit aia mea in
vbo ei⁹. i m̄ pmissi⁹ ei⁹: pmissi⁹
mihi post venia vitā eternā. Ideo
esperauit aia mea in dño. q̄ remittit
pētā et premia eterna largit.

Rico. Qual autē debet eē spes
ista. oseq̄nter oñdit: di
cens. **A**custodia matutina usq;
ad noctē. i a mane iuuentutis usq;
ad noctē mortis i usq; ad terminū
hui⁹ vite. Esperet isrl. i populis
christianus: non in felicitate et p
speritate seculi: neq; in transito iñs
hī dño. misericordiā ab eo patiē
ter expectando. Cuius ratione as
signat: dices. **L**o via apud dñm
misericor. **Cassiodo**. que po
dia.

per se facere pium: ex mortali in mortale; et ex carno angelis similez. **A**ddidit etiam. **L**a copiosa apud eum redemptio. Iauis precioso sanguine totus mundus receptus est. **T**ipse redimet proprio sanguine. **I**scelus a populo fideles qui credit in eum fide non ficit ex oibus iniquitatibus eius. Itam mortalibus quam venientibus peccatis. **D**e profundo quidem post iste fecit inicium: sed ad altitudinem magnam fecit finem: velut sol puerus ascendit ut cognoscamus quam utilitate habeat. At prima quia in tali culmine noscitur colligata. Et ideo consideremus quod nostra sit supbia: cui non definit obuiare freques medicina. **V**nde proponemus ut ab ea nunquam desidia faciente cesse mus. Horreamus ergo superbia quam angelum de gratia supernae suavitatis elecit. **A**mem humilitatem: quia ad celos fideles extulit. **V**elociter ostentamus quod male fecimus: ut ab oibus inquitib[us] libetemur. **P**er dominum nostrum Jesum christum: cui est honor et gloria in secula seculorum. Amen.

Psalmus XXX.

Domine non
est exaltatus in
graduum.

HUGO Hic est xij gradus. **S**ed post precedentem psalmum ponit: in qua actum est de prima quia sine humilitate mutum est. **V**ir itaque iustus in cuius persona propheta hic loquitur: humilitates in se ostendit: dicens.

Domine non est exaltatus cor
me **NICOLAUS** per superbia mo
rum.

HUGO Si in contritione et in humili
atione eius obtuli tibi sa
cerdoti spūs contribulati. Neque clা
ti sunt oculi mei. **L**ignum exteriorum
ut transitoria occupisceret et caduca.

HUGO Postquam iste dixit quod
hunc fuerit in corde me
rum: et quod ex alterius foris in corpe:
de sequitur ostendit qualis fuerit in acci
one: dicens **NICOLAUS** ambulauimus et
non occupauimus esse in populo societate:
vel non superbiuimus in magnis.
Factis vel virtutibus quibuscumque.
Neque in mirabilibus super me. et non
occupauimus aliquid facere super virtutes
meas: sicut multi qui ex factis vel
dictis magistris querunt gignere in po
pulo admirationem: quod edificationem
ex quo aliquod magni possint videri
vel laus. **AUGUSTINUS** Hoc totum plani
dari. **HUGO** Dic tuum planum
atur. Non fui superbus: non habui quod in
mirabilibus innotescere hoibus: et
nec quisvis aliquid super vires meas.
Vnde apud imperitos me iactare:
OMNIS superbus displicet deo. debet
ergo se humana anima humiliare:
ne deo displicat: et toto corde intu
eri quod diuini est. Quanto magnus es
humilia te in omnibus: et cor meum deo
mucies gratiam. Sequitur.

HUGO In non humilietur sen
tientia tua a mea. et me ipsum
laudabo: vel presumendo de bono quod
non habeo: sicut pharisei qui di
cunt. Labia nostra a nobis sunt si

rit. **O**es isti reges originē ducūt ex
duobus. s. ex corrupcōne carnis &
suggestione dyaboli. **H**as duas
radices peccatorū oportet extirpa-
re: quā vult plene p̄dā vitā. Et h̄
fecit dñs **S**equitur. **E**on regem
amōrē reōū. p̄cussit & occidit a fili-
ter. **L**og regem basan. vt hētū nu-
meri. xxi. **S**eon interpretat ḡmē in
utile. & siḡt carnis cōcupiscentiā. q̄
est fons m̄terior oīs mali. **V**n sup
illud ad rō. viii. cōcupiscentiam
nesciebam. glosa dicit. **B**ona est
lex que dum cōcupiscentiā phibet
oīa mala. phibet. **D**ec dicit regna
re sup amōrē os & super p̄tōres a
maritūbie prauē cōscientie ifectos
Oḡ interpretat coaceruās. basan cō-
fusio. hic est dyabol⁹ rex & coacer-
uator cōfusiois. quez dñs p̄cussit
eius temptacōes i deſto p̄ scriptu-
raꝝ responſioneꝝ repellere. vt hēt
Nat. iii. sed occidit eū i cruce alti-
gās ibi fortē. **A**t debet frāz eoz
i terram viventū ex qua eied⁹
est dyabol⁹ & socij ei⁹. hanc debet
populo eristano. **I**n hereditatem
Vnde subditur. **I**n hereditatem; iscl
fuo fuo. i p̄plo xp̄iano fuiēti do
q̄ per iscl q̄ interpretat vir vides
deum significat. q̄ ip̄e solus inter
omnes p̄plos deum videt oculō vē
fidei. **V**ia at q̄ itur ab hanc her-
editate. est hūilitas vnde subditur.

NICO **L**o via i hūilitate no-
stra memor fuīt nostri
Sicut enim demones m̄de cēcideit
p̄ supbiā: sic fideles illic ascendūt
per humilitatem. a redēmit nos.
sanguine suo ab imicis nūis. **Cass.**

Si ab h̄istoriā attendas. nullum
premūz egipciis debit qn̄ lebreos
de manib⁹ eorū liberare dignatus
est. h̄ qā m̄ ptāte dyaboli vt p̄ mi-
nistros ei⁹ tenebamut obnoxij &
obligati vel tei. tunc seip̄m imola-
do magnū preciuꝝ debityt nos ab
eis redēret absolutoſ. **Nico.**
Dēmde ponit inuitacō ad laudē dei
ex beneficio collato oīvuenti yita
sensibili cū dicitur. **V**i dat escā
omni. **Cassio** **H**oc non t. n̄ de
earni. **I**wibus vohit i
telligi h̄ etiā q̄eqd natat. q̄eqd
volat quidqd repit vt graditut.
q̄m̄ vniuersa ei⁹ largitate satianē
Nam sicut creator est omnū ita &
pastor animatiꝝ p̄baꝝ esse cicto
rum. Spirituālā etiā omnia pascit
incorporeo cibo sue miseri cordie
HUGO **Q**onſitem̄ deo celi.
Ipsum laudādo non ꝑ
atius sit deus celi & ali⁹ sit de⁹ terre
h̄ quia i celo magis reluet peti n-
tia sapientia & bonitas ei⁹ vbi a ſā
etis dare videtur. **Q**onſite mīm̄ do-
mino dominoy. **I**sicut a laude dei in-
cepit i laudem dei finiuit. quia ip-
ſe qui laudatur est alpha & o idē
principiuma finis. & id debet lau-
dari i principio & fine. q̄vteūq̄
est ab ipso sicut apostol⁹ a d̄phi-
liꝝ. n̄. dicit Deus est qui dat velle
a pficere pro ſua bona voluntate

Cassii Mirabilis psalmus ē
mīm̄ia virtute profid⁹
quāt stellis mīcātibus mīsericō-
bia domini vbiq̄ cognoscitur eſſe
radiatus. **Hugo** **C**uius enim
vantis fit atq̄ potētie i. n̄. palip. v.

ostenditur. ubi legitur q̄ cuj filij
israel dñm laudātes; de cātassent
Confitemini dño quoniam bonus:
statim impleuit gloria dei templū
In quo ostēdīt q̄ presens gratia
pure cantantib⁹ psalmū istum: in
quo totiens reperit misericordia
que est ostiaria paradisi: p̄stans
aditū nobis ad dñm nostrum **Je**
sum christū: qui est benedictus in
secula seculoꝝ. Amen.

Psal. Cxxvi.

Super flum
babi. Titulus. Psal
mus huius.

Rico Et additur ppter Jeremi
i. cōsonat lamentatiōibus Jere
mie. quia iste p̄s. loquit̄ de destru
ctione templi: et de babilonica capti
uitate q̄ facta est p Nabuchodonosor: de qua p̄fletauit Jeremi. post
lxx. annos redituz populuꝝ de ca
ptiuitate: et instauratuꝝ hierlm
et templū eiꝝ. de cui⁹ destrucciō et
babilonica captiuitate ad lēam p
pleta in modū lamentatiōis dicit
hoc modo.

Super flumina babiloniſ. q̄
illa terra habūdat aquas flu
ui alibus. Little sedimus. et dñi ha
bituum: sicut dñ deuter & Sedistis
in eades barne multo tpe. La fleui
mus. Habitando ibi in tristia et
amaritudine. Cuic⁹ causa subditur
duz recordaremur syon. et templū
Salomonis incensi et destruciō: q̄
fuerat in mōt syon. de q̄ destruciō

one plus affligebāt q̄ de sua ca
ptiuitate. **S**uper salicibus i medio
eius. et in medio babilonis q̄ est
plena salicibus ppter habūdātā
fluminū suspendim⁹ organa nra.
et subtraximus nos ab omni carni
ne leti. **C**al. Quis enim illic ageret
cie. **O**rgana dulcia vbi
tempora vite amaris erant lame
tationibus occupata.

Rico Causa hui⁹ tristie ad
huc subdit cum dicit.
Ovia illic. et in babilonia.

Hugo Interrogauerūt nos:
qui captiuos duxerūt
nos verba canticū. et canticū tu
videlz oratiōes pfectiōis nostre.

Rico Et supple ḡtiles. q̄ ab
duxerūt nos. s. s. inde
in babilonē captiuos duxerūt nos
Lymnuꝝ cantate nobis de canticis
syon. hoc est de canticis q̄ cantabā
tur in templo: q̄ fuit in monte sy
on. Et subdit enīsio inde op̄. **O**vo
modo cantabim⁹ canticū domini
videlicet deputatū diuīmo cultui.
in terra aliena. ydolatrie dedita
q̄sidicant. Nullo mō potest hoc sie
ri. Nam Balthasar rex applicans
vasa diuīmi cult⁹ vſibus humanis
statim fuit a dō punitus: vt habe
tur daniel. v. **T**obitius fuero
tui hierlm. et destructionis tue de
cantando canticū leticie q̄si oblit⁹
destructionis tue. obliuionē de
xtera mea. et tota vt⁹ mea p̄ mis
eritate vel morte. **D**tereat lin
guia mea fauicibus meis. lita q̄ no
possim loqui. Si no meminero tui.
quasi oīnue dolendo de tua destru